

Propheten Haggai.

Kap. 1.

Templets byggning försurnas.

1. Uti andra året konungs Darius*, uti sjette månaden**, på första dagen i månaden, skedde Herrans ord genom den profeten Haggai, till Serubbabel Sealthiels son, Juda Förste †, och till Jehosua Jehozadaks son, den öfverste presten ††, sålunda:

* son af Hystaspes; konung i Persien 521—485; hebr. Darjavesch, på fornpersiska Darjavusch, såsom det läses i de af Darius Hystaspis själf författade kilformiga inskrifterna i Persepolis, på bergsklippan Behistun i Medien z. ** af det hebreiska kyrkoåret, som började med den 1 Nisan (ungefär April), således månaden Elul (ungefär September). † ståtthållare, prefekt, hebr. Pechah. †† Lemför Esra 5, 1. 2.

2. Så säger Herren Zebaoth: Detta folket säger: Tiden är ännu icke kommen, att man Herrans hus bygga skall*.

* ordagrant: det är icke tid att komma (för att gripa verklet an), tid för Herrans hus att byggas.

3. Och Herrans ord skedde genom profeten Haggai, sågande:

4. Männe då eder tid är kommen, att I bo skolen uti panelade hus, och detta huset måste öde stå?

5. Nu, så säger Herren Zebaoth: Ser huru det går eder*.

* egentligen: gifven allt på edra vägar, det är: på edert handlings-sätt, neml. hvad följt det har.

6. I sån mycket, och fören litet in; I äten, och warden dock icke mätte; I dricken, och warden dock icke otörstige; I kläden eder, och kunnen dock icke värma eder: och den der penningar förtjenar, han lägger dem uti en hålig pung*.

* Det är ingen välsignelse med edra företag, så länge I blott tänken på eder lekamliga nödtorft.

7. Så säger Herren Zebaoth: Ser huru det går eder*.

* som v. 5; och handlen nu ammorlunda.

8. Går upp på berget, och hämta trä, och bygger huset, att det må vara mig tacknämligt, och jag må warda ärad*, säger Herren.

* förhärliga mig; eller: att det må vara mig tacknämligt, och jag (derigenom) warda ärad.

9. I wänta att få mycket, och si, det warder litet: och om I än fören det hem, så blåser jag det bort. Hwi så? säger Herren Zebaoth. Derföre, att mitt hus så öde står, och hwar och en hastar med sitt hus.

10. Derföre hafwer himmelen förhållit daggen öfwer eder, och jorden sin frukt.

11. Och jag hafwer kallat torra, både öfwer land och berg, öfwer korn, win, olja, och öfwer allt det utaf jorden kommer: och öfwer folk och få, och öfwer allt händers arbete.

12. Då hörde Serubbabel Sealthiels son, och Jehosua Jehozadaks son, den öfverste presten, och alla öfwerblifne af folket, sådan Herrans deras Guds röst, och prophetens Haggai ord; såsom Herren deras Gud honom sändt hade: och folket fruktade sig för Herranom.

13. Då sade Haggai, Herrans sändebud, i Herrans ärende till folket: Jag är med eder, säger Herren.

14. Och Herren uppväckte Serubbabels anda*, Sealthiels sons, Juda Förstes, och Jehosua anda, Jehozadaks sons, den öfverste prestens, och allt det igenblifna folkets anda; så att de kommo, och arbetade uppå Herran Zebaoths deras Guds hus;

* williga sinnesstämning (som hade till följd att arbetet kunde påbörjas 24 dagar derefter).

15. Nemligen på fjerde och tjugonde dagen i sjette månaden, uti andra året konungs Darius*.

* Kap. 1, 15—2, 23 är wärligen, men origtigt, Kap. 2, 1—24.

Kap. 2.

Andra templets härlighet.

1. På första och tjugonde dagen i sjunde månaden*, skedde Herrans ord genom profeten Haggai, sålunda:

* Tischri (ungefär Oktober), samma år.

2. Tala till Serubbabel Sealthiels son, Juda Förste, och till Jehosua Jehozadaks son, den öfverste presten, och till det igenblifna folket, och säg:

3. Hwilken är ibland eder igenblifwen, som detta hus i des förra härlighet sett hafwer*? Och huru synes eder nu derom? Är det icke så, att det tyckes eder intet vara**?

* Esra 3, 12. ** ordagrant: och hurudant sen I det nu? Är icke ett sådant som detta likasom intet i edra ögon?

4. Och nu, Serubbabel, haf ett godt mod, säger Herren: haf ett godt mod, du Jehosua Jehozadaks son, öfverste prest: hafwer ett godt mod, allt folk

Tobias och engeln.

i landet, säger Herren, och arbetar*; ty jag är med eder, säger Herren Zebaoth.

* på templet; fortsätten tempelbyggnaden.

5. Det är det ordet, då jag ett förbund med eder gjorde, när I utur Egypten drogen*; och min Ande** skall blifwa när eder: frukter eder icke.

* 2 Mos. 19, 5. ** som styrer allt.

6. Ty så säger Herren Zebaoth: Det är ännu en liten tid, så skall jag skaka* himmelen och jorden, hafwet och det torra.

* En werldsskakande storm skall, såsom förbund af den yttersta werldsdomen (Ebr. 12, 26), förbereda den christliga tidsåldren.

7. Ja, alla hednafolken skall jag skaka*: så skola då komma alla hedningars kosteliga häfwor**, och jag skall göra detta hus fullt med härlighet, säger Herren Zebaoth.

* De politiska skakningar, som medförde de stora werldsmonarkiernas undergång, skulle bryta hednawerldens stolthet och bana väg för evangelium och den christliga kyrkan. Det Berfista werldswärdet bar redan inom sig fröt till sin upplösning. Derom vittna de många uppror, Darius hade att bekämpa, och dem han sjelf utförligt beskrifwer i de nämnda kilnristerna. ** Ej. 60, 5. ff.

8. Ty mitt är både silfwer och guld*, säger Herren Zebaoth.

* alla werldens statter äro mina, och jag förordnar om dem efter mitt behag till att smyda mitt tempel.

9. Detta fista husets härlighet skall större warda, än det förfitas warit hafwer*, säger Herren Zebaoth: och jag skall frid gifwa i detta rummet**, säger Herren Zebaoth.

* Det fista templet, det Serubbabelfska, war på Christi tid så förwaktadt, att det i prakt jwida öfwergeif det Salomoniska: men denna, som de andra propheterna om den yttersta tiden, iystar på något ännu mycket högre, och detta öfwerföret öfwer den historiska werkligheten är det just, som gifwer det prophetiska ordet oförgänglighets prägel. ** genom fridens evangelium, som derifrån skall utgå och skapa den frid, som warder fulländad, när det fista templets härlighet blifwer sådan, som Guds ande det mente, och som ännu intet dödligt öga sett.

10. På fjerde och tjugonde dagen i nionde månaden*, uti andra året Darii, skedde Herrans ord genom profheten Haggai, och sade:

* Gheslev (Decembor).

11. Detta säger Herren Zebaoth: Fråga presterna om lagen, och säg:

12. Om någon bure heligt kött uti sitt klädes sköt, och komme sedan med sitt klädesköt wid bröd, mos, win, olja, eller hwad det för spis wara mände; worde det också heligt? Och presterna swarade, och sade: Nej.

13. Och Haggai sade: Om nu en, som af ett as oren är, komme wid något af dessa tingen; worde det också orent? Presterna swarade, och sade: Det worde orent*.

* Öfret helgar icke ett oheligt sinne, utan det oheliga sinnet förorenar öfret och gör det wärdelöst.

14. Då swarade Haggai, och sade: Alltså är också detta folket, och dessa menniskor för mig, säger Her-

ren, och allt deras händers werk: och hwad de derstädes* offra, det är orent**.

* på altaret, som uppfördes strax efter återkomsten från Babel år 538, Ezra 3, 3. ** i kraft af det oheliga sinnelag, som röjer sig genom den försummade tempelbyggnaden.

15. Och nu, ser huru det eder gånget är, ifrån denna dagen och tillförene*, förr än en sten på den andra lagd wardt af Herrans tempel**.

* uppåt, tillbaka. ** till fortsättning af byggnaden, hwars grundsten blifwit lagd 15 år förut.

16. Att när en defförinnan* kom till sådesfkylen, som skulle hålla tjugu mått**, så war det tio; kom han till pressen, och mente upphämta femtio åm, så war det tjugu.

* ordagrant: från det att de (dagar) woro, neml. på hwilka tempelbyggnaden afstannat. ** gifwa wid tröfningen.

17. Jag plågade eder med brandkorn och rost*, och med hagel, uti allt edert arbete**: likwäl wänden I eder icke till mig†, säger Herren.

* Am. 4, 9. ** eller: och slog med hagel allt edert arbete. † ordagrant: men der war ingen hos eder till mig, det är: ingen blaud eder, som till mig återwände.

18. Så ser nu deruppå*, ifrån denna dag och tillförene, nemligen, ifrån fjerde och tjugonde dagen i nionde månaden, till tiden ifrån** den dag, då Herrans tempel grundadt wardt, ser deruppå.

* som v. 15. ** det är: gån tillbaka i tankarne från i dag till början af den tid som förflutit från templets grundläggning för 15 år sedan, Ezra 3, 10.

19. Är också säden ännu i kornboden*? Ja också winträd, fikonträd, granaträd och oljoträd hafwa intet burit; men ifrån denna dagen** will jag gifwa wälsignelse.

* nej, efter werkfärdt utsäde är föga eller intet qwar. ** då tempelbyggnaden med allwar bedrifwes.

20. Och Herrans ord skedde andra gången till Haggai, på fjerde och tjugonde dagen i månaden*, och sade:

* samma dag och år, som det förra.

21. Tala till Serubbabel, Juda Förste, och säg: Jag skall skaka himmel och jord*;

* v. 6.

22. Och jag skall omstörta rikens säten, och förgöra de mäktiga hedningarnes riken*, och skall omstörta både wagn och ryttare, och både häst och man skola nederfalla, hwar och en genom den andras swärd.

* egentligen: hednariakens makt. Jemför v. 7.

23. På den samma tiden, säger Herren Zebaoth, skall jag taga dig, Serubbabel Sealthtels son, min tjenare, säger Herren, och will hålla dig såsom en signering*; ty jag hafwer utwalt dig**, säger Herren Zebaoth.

* hålla dig dyrbar och värda dig wäl, så att du och det nya Zerael, som du hemfört till Zion, skall bestå; medan werldsmakterna falla. ** såsom en framstående länk i den ättledning, genom hwilken det urgamlas löftet går fram i sitt rätta bana till Gonom, i hwilken alla Guds tillfägelser äro ja och amen, Luc. 3, 27. 31.